

Infecció desconeguda

Recórrer en cas de necessitat a la intercessió davant Déu de persones amb fama de santedat és una pràctica corrent de l'Església.

08/03/2006

El meu nét portava sis dies amb febre. L'antibiòtic administrat durant els últims quatre dies semblava no fer-li efecte. De matí l'ingressem a l'hospital amb febre, diarrea i vòmits, a més d'un quadre gripal fort. Els exàmens que van realitzar durant el

dia van revelar una alça gran de glòbuls blancs, però no trobaven on podia estar la infecció. Estava amb sèrum, postrat, amb febre alta i sense desig de beure ni una mica d'aigua.

El doctor, després del migdia, ens havia manifestat la seva preocupació. Aquella tarda, els pediatres van prendre la decisió de suspendre tots els remeis i observar com passava la nit. Després de cinc hores de no dormir gairebé res, ell i la seva mamà estaven completament esgotats. Els vaig deixar a l'hospital pensant que, sense l'auxili dels remeis, seria la pitjor nit. Vaig marxar a casa molt angoixada.

A la llar, vaig sentir una profunda necessitat d'orar. La meva ment va volar a la figura del doctor Cofiño. No vaig trobar l'estampeta que tenia amb l'oració, però em vaig posar a pregar-li perquè intercedís davant Déu Senyor Nostre perquè Ell

il·luminés els pediatres i ens concedís la recuperació del meu nét.

Al matí següent el quadre havia canviat del tot. Durant la nit, havia pogut dormir bé. A l'endemà, la febre va cedir, va anar disminuint la diarrea i va tornar a tenir gana. Un dia després va sortir de l'hospital i, sense cap remei, es va restablir ràpidament. El meu agraïment al doctor Cofiño.

A. de F.